

Előfizetési árak:
 helyben házhoz küldve vagy vidékre postán
 Egész évre . . . . . 8 korona.
 Fél évre . . . . . 4 .
 Negyedévre . . . . . 2 .
 Egyes szám ára 12 fillér.

Felelős szerkesztő:
Székely Imre.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Miklós-uteza 1. sz.
 Előfizetheti a kiadóhivatalban és
 minden dohánytözsdeben.
 — **Megjelen minden vasárnap.** —

Képviselők és képviselőjelöltek esarnoka.

V.

KOSSUTH FERENCZ.

Az 1848-as függetlenségi Kossuth-párt vezére. — Czegléd város országgyűlési képviselője.

Itt van ennek a nagyszivü magyar-
 nak, ennek a minden izében törhet-
 len léleknek képmása.

A nagy *Kossuthnak* nagy fia, a ki-
 nek szive, lelke, minden érzeménye
 csak egyért dobban meg, csak egyért
 él — Magyarország függetlenségéért.

Miként az apostolok, ugy járta be
 ő is e haza földjét — lángoló sza-
 vakkal hirdetve az igét — az igaz-
 ság igéjét. És szava után mint a
 tenger harsogása, tört ki a polgárok
 lelkesedése, a mely ellenállhatlan
 erővel söpörte el a szennyet, a kor-
 rupciót, s a megtisztított igazságot
 vitte diadalra.

Kossuth Ferencz komoly, nemes alakja tiszte-
 letet parancsol mindenfelé. Szavának sulya nagy —
 mert tudja mindenki, hogy ennek az értékes szónak
 minden betűje a hazáért van.

Most készül, Magyarország meg-
 ünnepelni születésének 60-ik évfor-
 dulóját. És a vezér — hála Isten
 kegyelmének — friss egészségben
 éri meg ezt a napot, a melyen min-
 den igaz sziv ünnepelni fog.

A választások alatt bámulatos.
 emberi erőt túlhaladó munkát vég-
 zett — fáradtságról még csak nem
 is panaszkodott. A zászlót, melyet
 felemelt, erős kezekkel tartotta a ne-
 ház küzdelmek során, s tartani fog-
 ja most is, mikor a képviselőházban
 fogja újból ostromolni a kiegyezés
 korhadt épületének kapuját.

Hisszük, hogy lelkes gárdájával
 be fog hatolni az óriási erőfeszítéssel védett épületbe,
 és a sárga-fekete lobogó helyett kitűzi a mi gyönyörű-
 ségesen szép háromszinü zászlónkat.

Adjon az Isten hozzá neki erőt és kitartást!

Garantirozott hírek.

(△) **Személyi hírek.** Gróf *Savanyu József* főispán a választási harcok alatt megtépdessett szabad-
elvű lobogóját saját és *Lengyel Imre* tatánk nadrág-
jából kijavíttatta. — *Aczél Géza* nyomdász és tő. lap-
vezér ma szokása ellenére a nagytrafikból vásárolt szí-
vart. — *Simonffy Imre* podeszta a választási viharok
után előbujt Sesta-kerti vigadó-jából. — *Arva Mari*
helynelküli rendőrségi ápoló ma rákaesintott *Márk End-
rére*, a mit *Endre* erélyesen vissza kaesintott. — *Szom-
jas Péter* 37. számú rendőr posztját rendes időben
foglalta el, így a katolikus temetőben tegnapelőtt csak
két ember kötötte fel magát. — *Láber Mihály* kiswa-
suti igazgató kijelentette, hogy a helyi vonat ezentul
férfiakat is fog elgázolni.

(*) **A Csokonai kör,** ez a munkálkodásaiban és
hatásában oly világra szóló társaság a képvisel-
őválasztások alkalmával szomorú árvaságra jutott. El-
vesztette *Bakonyi* Samuban főtitkárját s *Benedek*
Jánosban titkárját. A választmány tagjai most gyanus
szemekkel nézik az irodalom jeleseit. Gondolnak *Béöthy*
Zsoltra, *Bródi Sándorra*, *Herezeg Ferenczre* szóval
sok olyan jelesre, a ki reájuk sem hederít s nem gon-
dolnak arra az egyre, a ki már ereszkü alá rakja a
fészket: *Kohn Czákosra*. Ákosnak reménye van, hogy a
híreket irodalmi multjával fényesen legyőzi.

(!!) **A helybeli üvegesek,** tekintettel a választási
tüntetéseknel kinálkozó bő aratásra, petíciót készülnék
átadni *Szell Kálmánnak*, melyben alázatosan esedez-
nek, hogy az üvegipar fejlődése érdekében városunk-
ban minden évben rendeztessék egy képviselőválasztás.
Az aranyos rámbába foglalt, kristály üveg alá rejtett
felirat átadására *Dobieczky Sandort* kérik fel.

(**) **Csipike Csiky Lajos,** börtönügyi lélek ido-
már, illemhely kutató, és a Ferencz József rend bol-
dog tulajdonosa, hogy újabb kitüntetésre tegyen szert,
tanulmány tárgyává teszi az illemhelyek mindkét osz-
tályának lakóit s kenetteljes szavaival bátorítja a nyög-
gők sóhajait, hálára inti a megkönnyebbülteket és par-
fümizott papirtekereset nyújt át mindazoknak, a kik
utasításait hiven követik.

(§§§) **A pótválasztáson történt.** Egyik uri ember,
a ki mindig hű kormánypárti volt, leszavaz „elvei fent-
tartásával“ *Dr. Varga Lajosra*. A kormánypárt egyik
bizalmi férfja elkescsedve a nem várt ellenzéki vokson,
haragosan dörmögte a bajsza alá, hogy „nem vagyunk
kiváncsiak az indokolásra.“ A másik, a fiatalabbik rögtön
megszerkesztette rá a maga elmaradhatatlan hasonla-
tát: „Olyan ez, mint a mikor a fiatal menyecske meg-
szökik az udvarlójával, s hátrahagy a férjének egy le-
velet, hogy majd haza jön két hét múlva — hűséges
fentartásával.“

(&) **Egyik-másik naiv ujság** a cigaretták javi-
tásáról zeng dicséneket. Pedig hát csak a papirosa lesz
más, a bélése marad a régi; mint a férges dió, ara-
nyos ruhába öltöztetve.

(???) **Végh Gyula** rendőrkapitány helyettes, a tün-
tetés után következő napon végtelen szigorú parancso-
kat osztott ki a rendőrségnek. Ő maga titkos szemlét tartott
az utcákon s aznap legalább 20 olyan öt évesnél fia-
talabb gyermekeket kísért be a bűnügyi osztályhoz, a
kik az utca porában apró kavicsokkal játszottak. Ez
a legkisebb mozzanatra is kiterjedő figyelem *Dégen-
feld* főispánt végtelenül nyugodttá tette.

(X) **Elmultak a választások,** kiesett egy esőmó
szenzatió a hírlapokból; most hát a miniszterek kom-
binálásával foglalkoznak. A leghitelesebb forrásból me-
ritik azt a hírt, hogy kultuszminiszter *Hegyi Antal*
csongrádi plébános lesz, a ki államtitkárnak a káplán-
ját fogja maga mellé venni. No, no, urak, ne fessék az
ördögöt a falra, mert tapasztalásból tudhatják, hogy az,
különösen most, nem alszik.

(=) **Az ablakbeverések epilógja.** A debreczeni
iparosok, a kiknek tanonezait a rendőrség a mult esü-
törtökön és pénteken tekintélyes számban letartóztatta,
kérvényt adtak be *Boezkó Sámuel* rendőrkapitányhoz,
mely egész terjedelmében így hangzik:

Tisztelt főkapitány Ur!

A rendőrség becsukatta tanonezainkat, a kik nél-
kül pedig mesterségünket folytatni nagyon bajos. Kér-
jük tehát, hogy addig is, míg azok az ügyészségtől ki-
szabadulnak, sziveskedjék helyettük a rendőr legénység-
get rendelkezésünkre bocsátani.

Tisztelettel

A tanonez-nélküli iparosok.

A kérvénynek mint halljuk eredménye lesz. A ren-
dőrök egyideig tehát suszter, tímár, lakatos, asztalos és
bádogos inasok lesznek, kötőben és papucsban járnak.
Mihályi rendőr felügyelőt protekzióból egyik tehető-
sebb mester vette maga mellé inasnak.

(()) **Csiky Lajos rabórgróf** és kollegiumi kis-
isten sat. sat. a királynál volt a héten kihallgatáson
és hírlapilag megvallotta, hogy a legmagasabb helyen
semmi lámpalázat nem érzett. Őt a lámpaláz csak ak-
kor szokta nyakonfogni, mikor a raboknak predikál,
mondván az irás szavaival: Szeretett atyámfiai az
Urban!

(ö) **A szatmári színészet** a csőd szélére került,
állítólag azért, mert a közönség nincs megelégedve az
ottani színügyi bizottság működésével. Hát vigyük oda
a mi színügyi bizottságunkat, annak mi is örvendeni
fogunk, a szatmáriak is vehetik annyi hasznát, mint
a veszett fejsze nyelének.

(↔) **A párbaj ellen kongresszusoznak** a néme-
tek s miután a német alaposság a mihez hozzáfog, azt
keresztül is viszi: valószínű, hogy egy pár év múlva a
Német birodalomban nem lesznek párbajhősök. És miután
mi mindenért hiven lelkesedünk, a mi német, bizonyosra
vehető, hogy követjük a jó példát és kipusztítjuk a
párbajozókat Magyarországból, de — hm, ez a bök-
kenő! — csak azon esetben, ha a hadsereg hagyomá-
nyos szelleme megengedi!

Őszi öltönyök   tisztítása

kifogástalanul

Hrabéczy Antal

kelmefestő és vegytisztító Intézetében eszközölteik

Debreczen, Széchenyi-utca 42. sz.

(?) **Tóth Béla** gyógyszerész, *Geréby* Fülöp utócai *czég Pájer* József üvegyáros, a kiknek Rafael üvegfestményeit a követválasztás után követ választó suhanczok vandalizmussal lekövetkeztették *Csiky* Lajoskától levelet kaptak, melyben eme mindnyájunk által jól ismert bibliai mondás volt férfias irással levetve: „*A ki téged követ hajít, hajítsd te azt kenyérrel!*” Felhívjuk a kenyérsütő asszonyok és pékek figyelmét, hogy e czélből gyűjtsék össze a vidék minden kenyereit s a tüntetés károsultjait igyekezzenek ellátni.

(§§) **Ominózus** neve van *Degoaró* urnak, az ujonnan kinevezett pénzügyigazgatósági hivatalnoknak; senki sem tudja, hogyan kell olvasni. A csempészek így olvassák: *Dugáru*, a cigányok pedig így *Dög-ára*. És miután fináncz kinevezéséről van szó, még azt is hozzá tessék egyértelműleg: *De kár, óh!*

(!) **A városi földek** haszonbérletére *Márk* Endre csak azért nem árverezett, mert ezt a birtokot nem lehet temetőnek parcellázni.

(+) **Sopron városa megirigyelte** a veszprémiek szomorú dicsőségét s megmutatta, hogy sokkal többet tud nálók. Mert míg a veszprémi bank csak nyomorult 200,000 koronát bírt elkezdeni, a soproni fölvitte hét millióig. Most csak arra vagyunk kíváncsiak, hogy e nemes versenyben legközelebb melyik városi, vagy vármegyei bank fog kirukkolni a platra?!

(§) **Végh Gyula beteg.** Mint részvétellel értesülünk, *Végh* Gyula h. főkapitány, bűnügyi osztályfőnök veszedelmesen megbetegedett. Fejforgatásban szenved. A választások alatt ugyanis a zuhogó közáportól annyit kellett a fejét jobbról-balra rángatni, hogy ez a ráng kór veszedelmes utóhatással lett rá. A beteg főkapitányhoz a szocialisták részvét iratot intéztek.

(?) **Már megint egy világraszóló** találmányt fundáltak ki a dicső közös hadsereg számára: a gyorsfőzőkészüléket. Vajon hány millióba fog kerülni e készülék beszerzése és vajon olyan kotyvalékok fognak-e abban is főzni, mint a jelenleg használatos üstökben? *Káplár* ur *Mikhael* Kovács tudtunkkal inkább szeretné, hogyha az élvezhető próföntot találták volna fel.

(!::!) **Azt ujságolják a lapok**, hogy az osztrák parlament alig nyílt meg, máris hatalmas skandalumot rögtönöztek benne az osztrák honatyák. Ej, ej, ugyan mire való ujság gyanánt kürtölni világra azt, a mi réges-régi és az unalomig megszokott nótának a folytatása!?

(+) **Csikes** borbélyt megtámadták a minap. Hja! a nagyság átka *A Csikesek* — a főispán révén már szintén politikai tényezők lesznek.

(♂) **Általános** az a balhiedelem, hogy a mult heti tüntetések alkalmával legszebben tüntetett a rendőrség. Pedig ez esalódás. Rendőrségünk ott se volt ennél a kis bolondságnál s így legfeljebb jelen nem létevel tüntetett. Rendőrségünk tehát egyszerűen multjához maradt hü.

(+++) **A debreczeni rendőrség** fejét a napokban ellopták. Most a péresi soron minden tök áruló kofát szigoruan megfigyelnek, mert valószínű, hogy a tolvaj ott akarja értékesíteni a lopott holmit. Ismertető jelek: nagy, kerek forma- belül üres, kívül pedig gomba felületű.

Csiky Lajos keresztes lovag a királynál.

— *Napló töredék.* —

Ferencz-József-rendem lovag keresztjéből kifogtam a két-fejű sást s ennek szárnyaiban repültem felséges uramhoz megköszönni a legmagasb kegyet s bemutatni magamat, mint az ő legifjabb lovagját.

Némi röstelkedéssel gondoltam szegény Jézus Krisztusra, a ki csak régi módi szerint: számár háton ment Jeruzsálembe! Igaz, hogy ő számár nélkül is Jézus lett volna; mi pedig Jézus nélkül is — lovagok vagyunk.

Magyarország hercegprimása volt az első, akit audiencián fogadott ő felsége; én az én szerény keresztemmel utolsónak maradtam. De hevitett a gondolat: olykor az utolsók lesznek az elsők. Ki tudja a jövőt? *A keresztem* már megszereztem; megvan a pityke: hátha még dolmányt is varhatok rá?

Hájas teológus csizmámra lovagi sarkantyut üttettem, mint lovaghoz dukál; lovagi kardomat egy rab-munka fokos pótolta.

A földi menyországot véltem megnyitni előttem, mikor kitárult a nagy terem szárnyas ajtaja s ruganyos léptekkel felém közeledett ő felségének glóriás alakja.

Keresztet vetettem magamra s térdre borulva uram királyom szent színe előtt, megköszöntem velem szemben tanusított legmagasabb kegyelmét.

Ő felsége jóságos, de egyszersmind figyelmes tekintetét rab-munka fokosom mindjárt magára vonta s meglegedését fejezte ki a fölött, hogy fegyház büntetésem ideje alatt ily szép munkát csináltam. Ő felsége ugyanis abban a legmagasabb tévedésben volt, hogy megkegyelmezett bűnös áll előtte, kinek hátralevő idejét kegyelemből elengedte s most ezt jöttem volna megköszönni.

Igen kedves jelenet volt, midőn a félreértés kiderült.

— Ön tehát tanár? no ezt nem hittem volna.

— Igenis felség! teológiai dékán vagyok a debreczeni kollegiumban.

— Sok ablakot vertek-e be a derék debreczeni diákok a *Dobieczki* választásakor?

— Igen felség! az üvegesek teljesen megvannak elégedve.

— Ön fogházi lelkész. Hogy áll Debreczenben a rabok faszerszáma? s a rab-munka ipar?

— Kitünően felséges uram! igen serényen munkálkodnak a börtön világában. A női foglyok pláne jól forgatták magokat a fogházfelügyelő alatt.

— Mit csinál *Poszpics*?

— Szerényen visszavonult a megérdemelt nyugalomba; most csak reám hárul a feladat, hogy fogoly-nőink lélekmarosó kínjait lelki vigaszom balzsam cseppjeivel enyhítem.

Ő felsége ezután visszament belső termeibe s engem a faképnél hagyott; én gondolataimba elmélyedve vártam, hogy talán ebédre hívnak, de a helyett egy markos testőr megfogott és gyors tempóban kivezetett.

Kissé vonakodtam, mire rab-munka fokosommal meglehetősen erővel megérintette hátamat s ezzel ki is perdültem a királyi várból.

Ez volt az én *lovaggá* üttetésem.

Magammal hoztam ő felsége lelkének reám ragyogott legboldogítóbb kegy-sugarait s hogy mások is tündököljenek fényben: távirati fénykép útján beküldtem az „*Új Debreczeni Friss Ujság*”-nak. Legalább fényessé tettem kimulása végső perceit.

Itthon hálaadó misét mondtattam *Wolafkával*, hogy rajtam ismétlődhetett a bibliai csoda: imé, nemcsak az Áron vesszeje tett csodát, de a lelkészi ápolásom alatt működő rabok szerszáma is.

Színház.

Színházi műsor a mult hétről.

Szerdán a „sötét pont“ mutatkozott „a haza“ egén úgy, hogy pénteken „a tartalékos férj“ is bevonult a „furesa háboru“-ba. Vasárnap delután volt a „Boszorkányvár“ ostroma a hol tudvalevőleg „a szökött asszony“-ok laknak.

Aktuális kuplék.

*Tisza Kálmán palótája . . .
Szörnyűséges állapot . . .
Beverték rajt a tüntetők
Vagy száz tükörlakot.
Meghallá a szomoru hirt
Pecze parti Várad is.
Küldött sóhajit Debreczenbe,
Tízet-huszat százat is.
Ugyan kérem hiszik önök
Hogy ezért ott nagy a gyász . . . ?
Hihetetlen, hihetelen és nem más,
Mikor ott a képviselő **Barabás!***

*Pozsony Sopron szövöttektek
Hogy a meddig csak élnek,
A magyar színművészetért
Aldoznak, s nem henyélnek.
De a jó Isten Sopron szándékát . . .
Oh menykő — de százezer
Egy perez alatt végig huzta
A sikkasztó Schláderer.
Bár diva ott ékszert nem kap
De ki sir azért itt ma?
Hát meg lesz a helyi sajtóban írva . . .
A fess, molett grációz — **Bárdos Irma!***

*Komlóssy Emma a minap
Tüzes tekintetével,
Lángra gyújtá a színpadot
Tűz áradt, terjedt széjjel,
No félt is ám erősen a
Szörnyű nagy büntetéstől.
Mig egy áldozatkész kebel
Megmenté a veszélytől.
Ki vette a bünt magára . . . ?
Ez oldalukat furja ???
Hihetetlen ismétlem ezt újra . . .
Hát komikánénk a **Szigeti Lujsa.***

Néhány milliócska.

*Alig ült össze a törvényhozás
Kész van számára máris a blamázs.
Jön Bécs felől a vészír hollószárnya:
Kevés az osztrák-magyar katonája,
Képviselők nosza szavazzatok,
Vagy ötvenezret hozzáadjatok! —
Arányban jár már a pénz köztetek,
Azért hát ne is szerénykedjétek;
Hisz gazdagok vagytok ti, — annyi kincs,
Mint nálatok van, más országba nincs:
Emeljétek föl a hadügyi kvótát,
Szavazzatok meg néhány milliócskát!
És a lovagias Ház mit tehet?
Megszontyolodva, mint köles fizet.*

Csiky Lajos a király előtt.

— Interview. —

A debreczeni királyi törvényszék jogerős határozata által bizonytalan esztendőkre fogházra ítélt rabok lelki gondozója és udvari felolvasója a napokban Budapestre járt, hogy megköszönje a mult hónapban kapott kitüntetését. Erről a rendkívül fontos és jelentős dologról a helyi ujságok hasábokon keresztül számoltak be. Mi sem akarunk e felett a szenzációs esemény felett átsuhanni, elküldtük tehát tudósítónkat, hogy interjúolja meg *Csiky Lajos* urat a királyi audienciáról. Tudósítónk kiküldetéséről az alábbiakban számol be:

Csiky: Alázatos és végzetlenül szerény szolgálja vagyok uraságodnak. Mit parancsol tőlem, a theologia egyszerű dékánjától?

Tudósítónk: Engedje meg dékán úr, hogy pesti utjáról egy kis felvilágosítást kérjek.

Cs: Nagyon szívesen.

T: E szerint dékán úr Pesten volt?

Cs: Oh igen ott bátorkodtam kavaródzani. Mondhatom önnek, hogy Pest szép város.

T: Pestről természetesen Budára ment dékán ur?

Cs: Igen kérem szeretettel. A lánczhidon is átmentem. Két krajczár lefizetése után száraz lábbal haladtam keresztül fodros tükörön a haboknak.

T: És aztán?

Cs: Aztán? Kérem képzelje el, az ugynevezett alagut czimű alkotáson is átmentem. Itt válasz utra jutottam. Vagy a fővárosi nyári színház, vagy a budai várpalota közt kellett választanom.

T: És ön habozott dékán ur?

Cs: Az igazat megvallva nem haboztam, hanem himeztem és hámoztam. Végre győzött a jobb, s Budavár felé vettem utamat.

T: Csak nem ős Budavár felé?

Cs: Oh nem, ide csak este felé rándultam ki. (De ez titok instállok mély alázattal.)

T: És aztán mi történt?

Cs: Eljutottam a várpalotáig. Képzelje el kérem, a mint bekarok menni a kapun, e'ém áll egy pallosos bácsi a ki rám kiált, mit akarok.

Csiky Lajos theologiai tanár vagyok — szoltam neki. Ez azonban bliktri volt a pallosos bácsinak, végre is ugy segitettem magamon, hogy elkezdtem tánczrakerekedve dalolni:

„A dékán én vagyok . . .
Ismeretim nagyok . . .“

Erre aztán beengedett a derék bácsi. A mint beléptem az elfogadó szobába már kinyitott előttem a királyi szoba ajtaja. Ő felsége minden teketória nélkül karon fogott, leültetett, s ott marasztott ebédre. Ebéd után egy gummi rádleren kihajtottam Ős Budába. Hogy ott jól mulattam, bizonyítja ez a számla, amely a zsebbebe maradt. Csak pezsgőért 250 forintot fizettem.

T: Kiváncsi volnék a részletekre?

Cs: Kérem ez már az én dolgom!

T: De nem ős-budavári részletekre, hanem a királylyal folytatott beszélgetésre.

Cs: Ezt nem sokára megfogja tudni a világ. Most írom *Csiky Lajos és a király* czimű könyvem. Hiszem, hogy nagy feltűnést fog kelteni.

T: Ezután bizonyosan megfogja kapni a *Meásidje* rendet?

Cs: Vagy ezt — vagy a *Takovát*. Mert egy rendjel magában tudja mit ér? Egy *fakovát!* Alászsolgája.

F. W. Cse.

Népdal elemzése.

III.

*Csicsónénak három lánya
A háromnak egy szoknyája
Csicsóné, galambom
De rád illik a csókom!*

Szerző e rövid négy sorban valóban classikus tömörséggel tárja fel a Csicsóék összes családi körülményeit.

Legelőször is azon nagyfontosságú körülményt adja elő, hogy Csicsónénak három lánya van. Fiu gyermekről nem tesz említést, és így fel kell tételeznünk, hogy ilyenek nincsenek.

A Csicsóék anyagi helyzete rendkívül nyomasztó lehet, erre mutat az, hogy a három leány ruhatára egyetlen szoknyából áll.

Ezt tudva valóban köszönettel tartozunk szerzőnek ama fontos tudósításáért, hogy „Csicsónénak három lánya” van, mert kétségtelen, hogy a nagy nyilvánosság előtt csak egyenként jelenhetnek meg, és hosszas és fáradságos megfigyelés volna szükséges arra, hogy megtudjuk állapítani, hogy azon egyetlen szoknyában hány Csicsóleány szokott időnként mutatkozni.

A leányok se írni, se olvasni nem tudnak, mert ilyen hiányos öltözetben iskolába se járhattak.

Tekintve azt, hogy egy ugyanazon szoknya mindhárom leány által viselhető valószínű, hogy a legkisebbik 15 éves, a legnagyobb pedig 18—19 éves lehet, de alacsony termetű.

Maga Csicsóné 36—40 éves jól konzervált asszony, aki a sós ételeket nem szereti. Korára nézve egyfelől a gyermekek kora másfelől a dal 3-ik sora ad felvilágosítást, hol a szerző „galambom”-nak nevezi őt, amit a nép csak formás, és szemre való asszonyokra alkalmaz. A mi izlését illeti a *Schenk* professzor elmélete és azon körülmény utal, hogy csupa leányai vannak.

Csicsó még él. Mert hiszen szerző sohasem özvegy Csicsónét említ. Azonban a családban az asszony viseli a kalapot, mert szerző annyira jelentéktelen alaknak tartja Csicsót, hogy a család ismertetésében helyet sem ad neki.

Szerző, aki kétségtelenül nem maga Csicsó, mert sehol sem per „Kedves nőm” hanem per „Csicsóné” említi az asszonyt, az utóbbi időben szoros viszonyt kötött Csicsónéval. Egész határozottan mondja ugyanis, hogy ő Csicsónét csókolgatni szokta.

Hogy e viszony csak újabb keletű, mutatja egyfelől az, hogy szerző, kinek a Csicsó leányok elhanyagolt állapota rögtön szemet szur, még nem ért rá, hogy ezen szegényletes állapoton segítsen, és a Csicsóék ruhatárát kiegészítse annyira, hogy minden leánynak legalább egy-egy külön szoknyája legyen, másfelől pedig még csak most tart ott, hogy megállapítsa, hogy ő és Csicsóné egy összeillő pár.

A vers utolsó sora reményt nyújt arra, hogy Csicsónénak sikerül szerzőt — ki maga is meglehetősen csapodár lehet, ha csókolózás közben is eszébe jut előbbi lángjaival összehasonlításokat tenni — hosszabb időre lekötni, és így valószínű, hogy még a szigorú tél beállta előtt fel fogja a Csicsó leányokat is egy-egy jó meleg szoknyával szerelni. Mert a szegény leányok az apjukra absolute nem számíthatnak.

Párbeszéd.

Iezig. Csak hallják, elítéltek 8 hónapra.

Smile. Nü hiába, a törvény, törvény.

Iezig. Hagyjál nekem békít a törvénynyel. Nem a törvény, hanem az a kotya peragráf!

Irodalom.

A kisplagiátor.

A héten tudvalevőleg rásütötték ifj. *Bokor* József pályadíj esampionra, hogy legutolsó nyertes művét plagizálta. *Jókai* Mór védelmére kelt a sárba tiport lángelmének és noha bebizonyosodott, hogy *Bokor* valami *Hutt* nevű némettől lopta a darabot, a költő-király bebizonyította, hogy még *Hutt* is lopta a darabot még pedig *Lafontaine*-től, aki viszont a *Navarrai királynő* regéből lopta. Ez a darab *Jókai* szerint 1456-ban keletkezett.

Mi azonban tudományos kutatást rendeztünk a héten és még meglepőbb eredményre jutottunk. „Az almafa” témája ugyanis még régibb mint *Jókai* állítja, mert kutatásaink nyomán kitént, hogy a *Navarrai királynő* regéinek a szerzője is lopta a tárgyat. Ugyanis az 1100-ban éledgelő *Béla király* névtelen jegyzőjének hátramaradt írásaiban is találunk vonatkozást a *Bokor* féle darabot illetően. Ugyanis a névtelen jegyző egy helyen azt mondja hogy: „*En voltam az almafa alatt*” Béla király stb. — Ebből világosan kitént, hogy a névtelen embertől lopta a *Navarrai* elbeszélő a tárgyat. Am további kutatásunk még arról is meggyőzött bennünket, hogy még a névtelen jegyző is közönséges plagiátor volt, mert kisüle imé, hogy az „*Almafát*” másként az „*En voltam*”-ot ő is csak lopta, még pedig *Ovidius*-tól, a kinek is *Heroides* című munkájában szórul szóra ugyanaz mondatott vala el, mint a már fentebb említett darabokból.

Am még tovább megyünk. *Ovidius*-ra már annak idején rásütötték a turpisságot és egy névtelen történet író szerint a Fekete tenger partjára száműzték a csalafintaságáért. — Ugyanis kitént, hogy *Cicero Marcus* ur egy törvényszéki pledvájában már elmondta az *Almafa* történetét, mikor ugyanis egy *Oeadius* nevű embert védenze egy *Almafára* akasztott föl. A védenzést fel is mentették.

Mikor *Cicero* meghalt, küldt az is, hogy ő is lopta a mesét, mert hisz már régen (Kr. e. 350-ben) elmondta azt egy görög költő, aki viszont egy mohamedán mesemondótól hallotta. Mi azonban határozottan tudjuk, hogy e mohamedán is lopta, mert a mesét *Ádám és Éva* asszony játszották el legelőbb a sokat emlegetett „*Almafa*” alatt. Sajnálattunkra ezek ellen már nem lehetett a plagizálás vádjával fellépni.

Brachkrógen Dávid

jó kívánságai.

— Oz oj barban ótozó csendür oresságok mogyorázonok neked ju kedvükben kézzel foghotulog o jogedjenlűsigit.

— Oz iporos tononczok verjék o tiéd fejedbe bele e liberalizmos hosznát téglodorobokkol!

— Ledjél te nodjrobeccsolt állondu vendige a városi küzkórháznok!

— O királyi ödjesz tortso neked szobod elüodást o södtűrvénygy, mogyorázotából o tied vérgtárjólásadan!

Ledjen o te füzetési eszküzöd o tulojdon revalvered a jomrodaba bele o galjóval saprani oressági mintáro!

Ifju Bugyi Sándor

debreczeni talyigás viselt dolgai.

Na nézd el a bolondot, még engem is lepincéztek az múlt heti bonyodalomir, peig oan ártatlan vagyok az egészbe mint akar *Tergyenfejd* goróf füespány úr. Mer mir azir, hogy ammint ott állok lelkem csendessigibe Dübbenes szomsziddal az falaszteren, oszt gyönyörködök a nipsigbe meg a katonaságba, hát eczezer csak ehen esörömpöl az ablak az emeleteken, meg aut az gájj lámpás is elalszik a kü vígett; mondok, meg ez a tubák, ezt húzd ki Dübbenes, ha jó fogad van; de ippensígesen, hogy nincs neki jó foga, mer ahogy ott görálta egy suszterinas a huszárokat, mondok eztet megfenyitem, oszt neki veselkettem hogy mijeit szók a bugjos fejire, hát ehen toszittya Dübbenes szomszid a kípít a kezem járásába, oszt úgy pofon tanáltam cserdíteni viletlenül, hogy két foga mingy a huszárokho repült. Aszongya nékem erre, hogy ne sajnájjak megdögleni saját őszintén! Mondok mán meg nízem, hogy hát a másik pofájába van i fog, hát alig vágom kipen ehen fogja a galléromat a 67-es, oszt viszi a gubámat kifelé a nipek közüi, viletlenül benne vótam a gubába.

Vátig poróbáltam, hogy mondok megurok, akkít vígre is tuttam vóna hajtani, mer mir azir, hogy ekki-csit vakszemen cseztem a konstábelt, de azomba e nem írt semmit se, mer ennyihán kátóna körülfogott a gyik-lesős puskával, oszt aszonták hogy ódalba szúrnak, ha rezenérozok. Így oszt vótam ojan szives, hogy besétáltam véllek a bűnvágyi osztájho.

Na szip egy iczezakát tötöttem ott, aszondom; a esillagos ég vót a takaróm, a fejem ajja meg egy darab kü. Csak a vót az ezer szerencse, hogy a kis kulaes a gúnya alatt vót, oszt búvomba asztat szopogattam; de azomba esztet is megsejtette a kehes Harsányi, mer ű is ott köhécselt, oszt aszonta, hogy aggyak neki egy kortyot. Nesze mán na, mondok, locsold meg aszt az elkínszeredett száraz tüdödöt, odattam neki, hát az én Istenem tegye a villahajtóba, nem akarta levenni a szá-járúl. Mondok hééé . . . tán pokol a béled, pemetefü-

levet igyál a száraz heptikárúl, aval lekaptam a bajusza alól; majd utána szakatt a szája.

Lefeküttem osztán, de ebbe se vót köszönet, mer az esmerősök egyre irkezték, az udvar meg szük vót ennyi hunczutnak. Ipp a másik ódalomra akartam fordulni, mikor ehen puffen rajtam vígig valami otromba nagy tetem, majd agyonnyomott. Kimászok alóla nagy keservesen, hát akkor látom, hogy a félszemü Gyökös.

Mondok de kár, hogy a jobbik szemedet ablaknak nem níztk odaki, hát hogy leheccz mán ojan nagy marha, hogy meg nem látod a felebarátodat a földön? Aszongya eneggyek meg, csak ippet sugni akart ű valamit. Mit te? kérдем tülle. Asztat aszongya, hogy a jó Isten fordicscsa a hónom alá a fejemet, aval be se várja, hogy a jó Isten vígrehajtást tegyik rajtam, hanem ű maga elkezdí a fejemet csavarni. A nyakam úgy nízett kí, mint a dugóhuzó, oszt mán ekkiesi hijja vót, hogy meg nem láttam a hátam közepit. Iííííjnye, azt a vaksi Akhábelit a disztó fejednek, megájí csak, aval bekaptam az órát, mer ippet a számba akatt, oszt elkezszttem ropogtatni, mint valami jóféle ugorkát. Mán majd a számba maratt, mikor ehen tapogat Gözü Menyus rendőr, oszt szíjjel választott bennünket.

Mesmeg lefeküttem osztán, de nem tuttam el-aludni, mer ujfent rám tapostak. Nem is csuda, mer fojvást hozták befelé a hazafiakat, csak csizmadia inast 349-et olvastam meg. Aval is tisztába vótam, hogy mán innen kí nem szabadulok ennyihán napig; akki ugy is lett, mer három egész nap kuruttoltam a dutyiba.

De még ez oszt csak a kissebbik baj vót, hanem akkor níztem kí fuersán, mikor a kapitány ur vallatóra fogott. Még a tennapelótti zsendicze is megállott bennem, mikor a bikacsököt megpislantottam az asztal lábánál.

El nem mondanám egy világrí, hogy mikint mulattunk odaben a kapitány urral, csak elig a hozzá, hogy ekkiesít sántítottam, mikor kijöttem a szobábul, meg oszt mintha nagyot hallanék azúta.

Ellesett párbeszéd.

- Kezét esókolom! Hol jár itt?
- *Darvas Testvérekhez* megyek, az új őszi felöltöt meg rendelni.
- Hát már mindenkit megakar hódítani?
- Miért ne?
- Könnyü magának!
- Miért?
- Mert magának minden sikerül.
- Még maga is?
- En is. Hiszen ahányszor látom, annyiszor vétkezek a tiz paranesolat ellen.
- ?
- Tudja arra a passzusára gondolok, a melyik azt mondja, hogy „ne kivánd Te a te felebarátodnak se ökrét, se szamarát . . . se feleségét” . . .
- Ne szemtelenkedjék, mert itt hagyom a faképnél.
- Hát tehetek én arról, hogy már itt vagyunk *Darvas* előtt, meg hogy maga ugy néz kí mint egy rózsá.
- Azért szeretne hát maga engem lepréselni.
- S ő nagysága belépett a boltba.

Michelstädter S. E. & H.

Piacz-utca 40. sz.

Saját gyártmányu őszi és téli **czipők** főraktára

SZABOTT ÁRAK.

H R A B É C Z Y A N T A L

ruhafestő és tisztító intézete

Debreczen, Széchenyi-utca 42. sz.

Mindenféle ruhák, függönyök, szőnyegek stb.
kifogástalanul festetnek és tisztítottatnak.

November hó 1-től kezdve

bejárat

az utcáról.

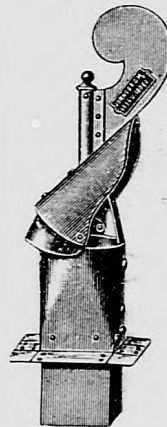
C Z I P Ó R A K T Á R

Batthyányi- és Kossuth-utca sarok.

Ajánlom a n. é. közönségnek dusan felszerelt **férfi, női és gyermek czipő** raktáramat, ugyszintén mérték utáni megrendelést bel és külföldi anyagomból a legújabb divat szerint, rövid és pontos idő alatt készítek a legegyszerűbbtől a legfinomabbig igen könnyű czipőket. Számos megrendelést kérve, kiváló tisztelettel

Réti György.

A szabadalmazott „JOHN“-féle kémény toldat

minden kéményt megjavít. A szél bármely irányból és bármily erővel fúj is, mindig elszívólag működik. A füst kitódulását nem gátolhatja meg soha. A nap csak kedvező hatás gyakorol a kémény huzatára. Eső javítja a kémény huzatát. **Rozsdásodás és kormosodás rendkívül egyszerű szerkezeténél fogva lehetetlen** Felszerelése bárki által eszközölhető. Olcsóbb és jobb minden hasonló szerkezetű kémény toldónál. A szabadalmazott **JOHN-fele kémény toldó** egyedül kapható:

Lukács Vilmosnál

Hatvan-utca 5.

Az általam leggondosabban összeállított tekintélyes orvosok által ajánlott és jónak talált vegytiszta

SÓSBORSZESZ

mely már eddig is igen nagy elterjedtségnek örvend, kapható minden fűszerüzletben, valamint gyógyszerüzletben.

Ára egy kis üvegnek 45 kr., egy nagy üvegnek 90 krajczár.

Vidéki megrendelések pontosan teljesítettnek.

Használati utasítással ellátott könyvecske minden üveggel adatik

Tóth Béla gyógyszerháza és illatszerraktára
Debreczenben (Tisza-palota).

Nyomatott Hoffmann és Kronovitz könyvnyomdájában Debreczenben főpiacz. a főpostával szemben.